

A tartalomból:

Testvérgyülekezeti látogatás	2
Böjtös Attila bemutatkozása	3
Konfirmáció és keresztelés	4
Külmissziós konferencia	5
Luther önmagáról	6
IFI-s nyár	7
„Csurgói szeglet”	7

Úgy fogadd be a testvért,
Mint Krisztus tégedet!
Más minden embertársad,
Ám egy testvér veled.
(EÉ 474,1)

GYÜLEKEZETI HÍRMONDÓ

2015. III. szám

A nyár esti áhítatok keretében evangélikus egyházunk országos programját követve – Reformáció és tanítás – az Ágostai Hitvallás egyes cikkeit olvastuk fel. Ezek közül a VII-VIII. Cikk ismeretében a Jn 15:1-9. alapján hangzott az igehirdetés.

Az Ágostai Hitvallás evangélikus egyházunk meghatározó hitvallása. 1530-ban Augsburg (régen Ágosta) városába összehívott birodalmi gyűlésre fogalmazta meg Philipp Melancthon, Luther munkatársa és barátja.

VII. AZ EGYHÁZ

Tanítják továbbá, hogy az egy anyaszentegyház minden időben megmarad. Az egyház a szentek gyülekezete amelyben az evangéliumot tisztán tanítják és a szentségeket helyesen szolgáltatják ki. Az egyház valódi egységéhez elegendő, hogy egyetértés legyen az evangélium tanításában és a szentségek kiszolgáltatásában. De nem szükséges, hogy az emberi hagyományok vagyis az emberi eredetű egyházi szokások és szertartások, mindenütt egyformák legyenek. Amint Pál mondja: "Egy a hit, egy a keresztség, egy az Isten és mindenknek Atyja" stb. Ef 4,5-6.

VIII. MI AZ EGYHÁZ?

Az egyház valójában a szentek és igazán hívők gyülekezete. De mivel ebben az életben sok képmutató és gonosz él közéjük keveredve, ezért a szentségekkel akkor is szabad élni, ha gonoszok szolgáltatják ki. Krisztus mondása szerint: "Az írástudók és a farizeusok a Mózes székében ülnek" stb. (Mt 23,2). Mind a szentségeknek, mind az ígének Krisztus rendelése és parancsa folytán van hatóereje, még akkor is, ha gonoszok szolgálnak velük.

Elítélik a donatistákat és hasonlókat. Ezek azt tartották, hogy az egyházban nem szabad gonoszok szolgálatával élni, s úgy gondolták, hogy a gonoszok szolgálatának sem haszna, sem hatóereje nincs.

Tiétek a Szentlélek ígérete és gyermekeiteké, sőt mindazoké is, akik távol vannak, akiket csak elhív magá-

nak az Úr, a mi Istenünk! (Ap Csel 2:39)

Ha az Úr nem építi a házat, hiába fáradoznak az építők,

Ha az Úr nem őrzi a várost, hiába vigyáznak rá az őrök.

Hiába keltek korán, és feküsztek későn, fáradsággal szerzett kenyeret esztek.

De akit az Úr szeret, annak álmában is ad eleget. (Zsolt 127:1-2)

Jézus mondja: Én vagyok az igazi szőlőtő, és az én Atyám a szőlősgazda. Azt a szőlőveszőt, amely nem terem gyümölcsöt énbenem, lemetszi, és amely gyümölcsöt terem, azt megtisztítja, hogy még több gyümölcsöt teremjen. Ti már tiszták vagytok az ige által, amelyet szóltam nektek. Maradjatok énbenem, és én tibenetek. Ahogyan a szőlővessző nem teremhet gyümölcsöt magától, ha nem marad a szőlőtőn, úgy ti sem, ha nem maradtok énbenem. Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők: aki énbenem marad, és én őbenem, az terem sok gyümölcsöt, mert nélkülem semmit sem tudtok cselekedni. Ha valaki nem marad énbenem, kivetik, mint a lemetszett vesszőt, és megszárad; ezeket összegyűjtik, tűzre vetik és elégetik. Ha megmaradtok énbenem, és beszédeim megmaradnak tibenetek, akkor bármit akartok, kérjétek, és megadatik nektek. Az lesz az én Atyám dicsősége, hogy sok gyümölcsöt teremtek, és akkor a tanítványaim lesztek. Ahogyan engem szeretett az Atya, úgy szeretlek én is titeket: maradjatok meg az én szeretetemben! Jn 15:1-9

Az Ágostai Hitvallás merész dolgokat állít az egyházzal. Éppen olyan dolgokat, amelyekkel józan ésszel nem értenénk egyet.

„Az egy szent egyház minden időben megmarad”. S látjuk, hogy az egyház nem egy, hiszen részekre szakadozott, és részei egymást alig fogadják el.

Látjuk, hogy az egyház nem szent, hiszen tele van gyengeséggel, bűnnel, evilághoz kötött tényezővel. Az egyház nem marad meg, hiszen látjuk, hogy az asszír keresztyének gyülekezetei hogyan szűnnek meg, válnak az iszlám áldozataivá. (folytatás a 2. oldalon)

(folytatás az 1. oldalról)

Azt írja az Ágostai Hitvallás, hogy az egyház egységéhez elegendő az evangélium tanításában és a szentségek kiszolgálásában egyetérteni – nálunk pedig óriási viták vannak a liturgikus öltözetekről, az erkölcsi és politikai döntésekről. S nem érezzük magunkat jól abban az egyházban, amelyben ekkora nagy a sokféleség.

S azt tanítja az Ágostai Hitvallás, hogy a szentségek és az ige akkor is hatékonyak, ha gonoszok szolgálnak velük, ha erkölcsi vagy hitbeli szempontból kifogás emelhető a szolgálkakkal szemben. Mi azonban nem érezzük hitelesnek az egyház bizonyosságtételét.

Ha szóban valljuk is az Ágostai Hitvallást, belső félelmeink és döntéseink, tetteink éppen az ellenkezőjét mutatják.

A Hitvallás azonban kipróbált. Nem vonható kétségbe. Nem azért, mert bármiféle szankcióval büntethetnénk azt, aki nem vallja ezt a hitvallást, hanem azért nem vonható kétségbe, mert igaz. A Szentírásan alapuló.

S ez az alap abban áll, hogy az egyház Jézus Krisztus egyháza. Az egyház addig él, addig áll fenn, amíg Jézus Krisztusban gyökerезik. Ezért elegendő az evangélium tanításában és a szentségek kiszolgálásában egyetérteni. Mert az a gyökér. Az köt bele bennünket Krisztusba. Azon keresztül táplálja gyülekezetét az Úr. Ha ez a kettő megvan, akkor mindegy, hogy milyen cserépben vagy szabad földön, gondozott kertben vagy gazok közepette él az egyház. Mert élni fog az evangélium és a szentségek által.

Az egyház Jézus Krisztus egyháza. Ezért ne azt nézzék testvéreim, hogy milyen a szertartása kívülről, vagy milyenek azok az emberek, akik benne vannak. Mert lehet ugyan ezt figyelni, de akkor kívül kerülünk az egyházon, hiszen a vizsgáló kívül áll azon, amit vizsgál. S ha kívül kerülünk, akkor magától Krisztusról szakadunk el. Hanem azt figyeljük, hogy eljut-e hozzám az evangélium. Azt figyeljük, árad-e rajtam keresztül az evangélium! Azt vizsgálják meg, hogy nem zártam-e le az egyház igehirdetésének csatornáit? Tudom, a hívő ember imádkozik. Reggel azzal kezdi a napot, s este azzal fejezi be. Sokszor azonban az imádság saját gondolataink, más esetben megtanult formulák elmondása. Tehát belülről jön, és száll az ég felé. Az Ágostai Hitvallás itt nem beszél imádságról. Az egyház életforrása nem az, amit az ember mond ki, hanem amit Isten szól. Amit Krisztus ad. Ami Krisztusból árad. Amit az ember mond, ad – az elmúlik, az sokféle, az jó és gonosz. Amit Krisztus ad, az egy, szent és örökké megmarad. Mert Krisztus megmarad. Mert legyőzte a bűnt, és legyőzte a halált.

Miénk ez az ígéret. A Szentlélek ígérete. Hogy igéjével és szentségeivel táplál, megerősít és megtart bennünket az Úr. Nemcsak egyen-egyenként, hanem megtart egyházában. Az élők közösségében. Ámen.

Jöttek, láttak- hazamentek

Valóban csak ez történt azzal a huszonhárom fős finn csapattal, akik augusztus 7-én érkeztek Székesfehérvárra? Lassan húsz éve, hogy Székesfehérvár és Kemi között testvérgyülekezeti kapcsolat van. Általában két évenként látogatjuk egymást. Most a Kemi gyülekezet volt a „soros”. Ők jöttek. Komoly előkészület előzte meg, míg létrejött a három napos program. Szombaton Pannonhalmára, Győrbe kirándultunk. Vasárnap együtt voltunk az Istentiszteleten, melyen két nyelven hangzott az ige és az igehirdetés. Utána ebéd családoknál, illetve programok.

A hétfői nap programját, anyagi támogatását a SAMPO Székesfehérvári Finnbarátok Köre vállalta. Dél előtt találkozás a város alpolgármesterével a Kemi várostól 30 éve kapott hajóhorgonynál. Délután egy igazán laza, kellemes napot töltöttünk Csákváron. Borkóstoló, utazás „pusztabusszal” (lovaskocsi) a natúrparkban, természetudományi kiállítás, vacsora.

Talán a szervezéssel kapcsolatban olyan gondolat is akadt, hogy ez már rutinból megy, hiszen már annyiszor jártak nálunk. Lehet-e, szabad-e rutinból csinálni? Nem! Mi is a célja a testvérgyülekezeti, testvérvárosi kapcsolatnak? Megszüntetni, legyőzni azt a 2000 km távolságot, ami földrajzilag van közöttünk. Olyan miliőt teremteni, hogy egymás közelében érezhessük magunkat. Legyünk kíváncsiak egymás kultúrájára, szokásaira! Tanuljunk egymástól, legyünk nyitottak! Csodálatos dolog, amikor újabb, és újabb barátságok születnek minden találkozáskor. Egyre több szálon kötődünk egymáshoz. Érezzük egymás szeretetét, megnyílunk egymásnak, és címet cserélünk, hogy kapcsolatunk folyamatos legyen. A mostani alkalom is szép példája volt az új kapcsolatok építésének. Érezték, hogy nemcsak programot készítettünk, adni is akartunk „valamit”, hogy ne „üres kézzel” menjenek haza.

Nem vagyok szerénytelen, ha azt mondom, ez sikerült. Csillogó szemekkel (talán kicsit szomorúan is) indultak haza. Figyeltünk egymásra, törődünk egymással, és „tudtukra adtuk”, hogy nem három napról van szó. Többről, sokkal többről. Ezt Ők érezték, kölcsönösen szeretetet adtunk és kaptunk. Hálás vagyok Istennek, hogy a szervezés első lépéseitől, a repülőtéri tranzit váróig aktív részese lehettem ennek a programnak. Hazaérkezésük óta három hét telt el, és jönnek a levelek, e-mailek. Mindegyik a köszönettel van tele, hangot adva annak, hogy nagyon jól érezték magukat, és szándékuk szerint szeretnék a kapcsolat folytatását. Személyesen is nagy örömben volt részem, olyanoktól kaptam levelet, akikkel eddig nem volt kapcsolatom. Mindegyik lényege a köszönet volt. Lehet-e ennél szebben megköszönni azt a munkát, azt a hosszú utat, ami ide vezetett? Az egyik levélből szó szerint idézek: „Remélem még Kemiben találkozunk, csak nekünk nincsenek váraink, nincs öreg kultúránk”.

Fontos, hogy a továbbiakban is vezérelje testvérgyülekezeti kapcsolatunkat az alábbi gondolat:

„Aki a barátságban marad, az Istenben marad, és Isten őbenne” (Rievaulx-i Elréd- ciszterci apát)

Prépost Károlyné, Judit

„Szolgálatomban Jézus Krisztust követem, ahogyan Ő róla a Szentírás és Hitvallásaink bizonyosságot tesznek”

Az egyházi tisztségviselők esküjéből választott idézet egy a 2007. év 4. számában elindított sorozatnak a főcíme, mottója. A sorozat célja, hogy bemutassuk az egyházközség presbitériumának, vezetőségének egy-egy tagját, vagy az aktív munkatársak közül egy-egy személyt, hogy a gyülekezet jobban megismerje őket. A bemutatás nem fontossági sorrendben történik, célunk, hogy idővel minden tisztségviselő bemutatásra kerüljön. Most következzen Böjtös Attila hitoktató bemutatkozása:

Jó fél évvel ezelőtt még nem is gondoltam, hogy Székesfehérvár is bekapcsolódik azon városok sorába, amelyek életben mérőföldkövet jelentenek. Bár itt tartózkodásunk távlatát még nem ismerhetem, az, amit ideköltözésünk megtestesít, mindenképpen új irányt jelent életemben, családom életében.

Az első város Győr volt, ahol születésemtől – 1973-tól – kezdve életem első tizenkilenc esztendejét töltöttem szerető szüleimmel és nővéremmel. Szép emlékek: sok sport: úszás, küzdősportok, asztalitenisz; rengeteg foci, bringázás, játék az utcán; kirándulások szülőkkel, nagypapával. A Révai Miklós Gimnáziumban érettségiztem 1991-ben – és ezzel hamarosan le is zárult eddigi életem első, nyilvánvalóan meghatározó szakasza.

A második város Pécs. Szülővárosomtól 240 km-re kezdtem el az önálló életet. Tanárnak készültem a Janus Pannonius Tudományegyetemen, és itt szereztem angol nyelv és irodalom szakos bölcsész és középiskolai tanári, illetve földrajz szakos tanári diplomát. Az egyetemi évek azonban hitéletemben is döntő változást hoztak. Bár gyermekkoromban megkereszteltek, és a nővéremmel evangélikusok lettünk, gyermekkorunkban a hit ismerete és gyakorlása jórészt kimaradt életünkéből. Mégis – ahogyan ezt utólag megláthattam, mégsem múltak el bennem nyomtalanul az ünnepi istentiszteletek, amelyekre eljártunk, és valahol a lélek mélyén ott voltak azok a történetek Jézusról, amelyeket gyermekként még odahaza, vasárnap délutánonként olvastam a Fiatalok Bibliájából. Ha később is, de beérték ezek, és ki tudja, milyen más élmények. Huszonegy éves fejjel jelentkeztem konfirmációra. Aztán egy-két évvel később, belekóstolva a felnőtt világba, magamból is kiábrándulva, egy szerelmi csalódás után, a „padlón”, egy angliai keresztyén táborból már úgy érkeztem haza, hogy életem új irányt, új célt kapott. Igen, ezt egyszerűen úgy mondanám, hogy Jézussal jöttem haza. Vagy legalábbis tudatossá vált az Ő jelenléte életemben. Buzgón vettem bele magam a gyülekezet életébe. Látogatás, felolvasás időseknek, gyermekmunka. Önképzés céljából – hogy hitét jobban megvallani tudó keresztyén tanár legyek – bibliaiskolát végeztem el. Ekkor már a Leőwey Klára Gimnáziumban tanítottam angolt, ott öt évet tanárkodtam. És ekkor lépett be Sárobgárd, harmadik városként, a sorba. A Győr-Pécs távolság pontosan megfeleződött.

Itt János akkori püspök küldött ki a sárobgárdi, helyben lakó lelkeszt már régóta nélkülöző gyülekezetbe gyülekezeti munkatársként, 2002-ben. Itt – talán egyházunkban egyedülálló módon – civilben végeztem a lelkeszt szolgálat minden területét. De itt már többes számmá válik az eddigi egyes, sőt:

többszörösen többsé. Egy évvel a megérkezésem után megismerkedtem Fűke Veronikával, aki váci zenetanári állását, rokonságának földjét feladva vállalta, hogy hozzám jön feleségül, és ezzel együtt Sárobgárdra is. 2004-től, házasságkötésünkől kezdve együtt végeztük a küzdelmes, de szép szolgálatot. Aztán 2007-től kezdődően sűrű gólyainváziónak voltunk tanúi: egymást követő években megszülettek fiúgyermekünk: Benedek, Boldizsár, és Bertalan.

A tizenhárom évig tartó szolgálatban sokat kaptunk Istentől. Családot. Szeretető gyülekezetet. Annak kiváltságát, hogy méltatott arra, hogy igéjét hirdethettem. Annak felismerését, hogy nem a számok számítanak, és hogy elsősorban az örökérvényűségnek „dolgozunk”, nem a szemmel látható jelennek. Nehéz is lett volna elszakadni Sárobgárdtól, ha családunk, illetve a fehérvári gyülekezet nem kerül egy sajátos élethelyzetbe, amely az egymásra találásban ad mindkét fél számára megoldást.

Az iskolát idén kezdő középső fiunk miatt olyan iskolára volt szükségünk, ahol jó képességű, de autizmussal élő gyermekek integrációja megvalósul. Ezt találtuk meg a táci Gorsium Általános Iskolában, de napi megközelítése Sárobgárdról kivitelezhetetlennek tűnt. Ebben az élethelyzetben ért bennünket a megkeresés a székesfehérvári gyülekezetben kialakított főállású hitoktatói hely betöltésére. Hosszú vívódás után, a szülői felelősséget legelső helyre téve mondtunk igent – mindezt Isten bölcs és irgalmas vezetésének hisszük.

Az elválás nehéz volt, az ideérkezés könnyű. Könnyű, mert azonnal körülölelt bennünket a gyülekezet szeretete. Ezúton is szeretnénk megköszönni a gyülekezetnek az anyagi áldozatvállalást, amellyel lehetővé tette a Távirat utcai szolgálati lakás felújítását. És a közösség azon egyre szaporodó tagjainak is köszönetet mondunk, akik a költözésben, otthonteremtésünkben, beilleszkedésünkben segítséget nyújtottak, illetve nyújtanak.

Szeretnénk mindazt, amit Isten nekünk adott, felhasználni a gyülekezeti közösség építésében. A hittanórák megtartásán túl szeretném a gyermekekkel megismertetni és megszerettetni a gyülekezethez tartozást. Szeretném, ha a szülőkkel „sorstársakat” találnánk egymásban: együtt nevelgessük hitre gyermekeinket, és ebben egymásnak segítséget adjunk. Családommal szeretnénk valamit hozzátenni a gyülekezet szép zenéi és ifjúsági életéhez. Tudok angolul, tudok gitározni is: milyen jó volna ebből valamit átadni a hittanosainknak, a gyülekezet tagjainak!

Új fejezet indult életünkben. Az előző évekből csak feleségem munkahelye mentődött át: továbbra is szolfézt tanít Dunaújvárosban, a Sándor Frigyes Zeneiskolában, félállásban, hetente kétszer kiutazva. Új a város, a gyülekezet, új a gyerekeknek a Mancz János ovi, a Munkácsy, a táci iskola, nekem újak a hittanosok. Adja Isten, hogy életünk most induló fejezete ne csak új legyen, hanem családunk és a befogadó fehérvári gyülekezet számára is áldás származzon belőle!

Böjtös Attila

„Aki vallást tesz rólam az emberek előtt, arról én is vallást teszek mennyei Atyám előtt.” (Mt. 10,32)

Mindig ünnep egy gyülekezet életében, ha a fiatalok konfirmációja révén növekszik az aktív, teljes jogú gyülekezeti tagok létszáma. Az idei évben a konfirmáción és a rendszernek mondható gyermek-keresztelésen kívül, még két felnőtt keresztség is fokozta örömünket.

A vasárnapi ünnepi istentisztelet előtt szombaton megelőzte a konfirmandusok vizsgálja. Az idei évben tíz fiatal tett bizonyosságot kellő ismereteiről. Álljon most itt a nevük azzal a reménységgel, hogy a későbbiek során még sokszor fogunk találkozni velük, mert aktívan munkálkodnak gyülekezetünk javára.

Finta Réka, Horváth Panna, Jancsek Ádám, Kárász Gergely, Pánczél Róbert, Pápai Ákos, Péter Emese, Schmidt András, Takács László, Végvári Máté Krisztián.

A konfirmációi istentisztelet a már kialakult liturgia szerint közös bevonulással kezdődött. Elöl a konfirmandusok, aztán a presbiterek végül a lelkészek hárman. Számomra mindig torokszorító érzés amikor a gyülekezet felállva énekl az Erős vár a mi Istenünk kezdetű énekünket, amely egyben az evangélikusok himnusza. Most pár általam lényegesnek tartott gondolatot leírok a szertartás során elhangzottakból, melyek szerintem a konfirmáció lényegét megvilágítják.

A konfirmáció a keresztségünkben Istentől kapott ajándék megköszönése azáltal, hogy tudatos, Krisztus-követő élettel válaszolunk Isten hívó szavára. Ezt a szándékunkat a gyülekezet előtt saját magunk által elmondott hitvallásunkkal is megerősítjük, mely hitvallást a keresztlekor szüleink és keresztszüleink mondtak el a nevünkben. A konfirmáció ünnepére való készülődés során megismertünk a Szentírást és evangélikus egyházunk főbb tanításaival, ezáltal felkészültek leszünk az első úrvacsoravételre.

Meggyőződésem, hogy a Szentlélek segítségével, melyet a gyülekezet is kért az orgonakíséret nélkül énekelt *Jövel Szentlélek Úristen kezdetű énekkel* (EÉ 229), a most konfirmált fiatalokra is igaz ez a megállapítás. Ezután következett az úrvacsorához bocsátás, melynek liturgikus szövegéből álljon itt egy mondat. „...emlékezzetek mindig Urunk szavára: Légy hű mindhalálig és néked adom az élet koronáját!” Az ünnepélyességet fokozta, hogy az oltár elé álltak a jubiláló konfirmandusok is, és ekkor énekelte a gyülekezet (szintén orgonakíséret nélkül) a *CONFIRMA-t* (Erősítsd meg, Istenünk, amit cselekedtél értünk,...)

Személyesen az a megtisztelő szolgálatot kaptam, hogy a gyülekezet nevében én köszönhettem a fiatal, immár teljes jogú gyülekezeti taggá vált testvéreinket, akik először részesülhettek az úrvacsora szentségében.

Ahogy már az elején jeleztem két felnőtt keresztségben részesülő testvérünk örömeiben is részesülhettünk. Ez a szertartás a nyáresti áhítat sorozat egyik alkalomával lett megtartva. A két hölgyet, Forgácsné Németh Orsolyát és Vathy Szonját, már többen ismertük, hiszen a felkészülésük során jártak a felnőttek bibliaórájára, az „Elmaradt hittan-

órák”-ra is. Az ő köszöntésükkor is elhangzott az Úr szava: „Légy hű mindhalálig és, és néked adom az élet koronáját!” Az áhítat része volt természetesen a megkereszteltek és a résztvevő gyülekezeti tagok úrvacsora vétele is.

Abban a reménységben fejezem be írásomat, hogy mind a fiatal konfirmált és a felnőttként megkeresztelt testvéreink is megtalálják majd helyüket a gyülekezetünkben, és ezek az ünnepélyes alkalmak nem egy befejező állomást, hanem egy új kezdetet jelentenek számukra.

Adjon hitet és bizodalmat mindnyájunk számára a köszöntésünk!

Erős vár a mi Istenünk!

Prépost Károly

A MINDEN, AZ MINDEN!

"Minden gondotokat őreá vessétek" 1 Pét 5,7.

"Minden lehetséges a hívőnek" Mk 9,23

"Mindenre van erőm a Krisztusban" Fil 3,20

"Mindenért hálát adjatok" Ef 5,20

Minden gondomat rád vethetem.

Nem csak az apró-cseprő gondokat,
a nagyobbakat is.

Nem csak a nagyokat, nehezeket,
a legkisebbeket is!

Mert a minden, az minden!

És minden lehetséges, ha hiszek.

Lehetetlen, megoldhatatlan,

Elérhetetlen nincsen!

Mert a minden, az minden!

És Tebenned mindenre van erőm.

Mindenre, sokra, kevésre,

szűkölködéssre és bővülködésre...

Testvérek terhet vállamra vennem,

Teeléd vinnem!

Mert a minden, az minden!

S mindenért hálát adhatok.

Derűs napok, borús napok,

Örömök, szenvedések...

Mindent azért adod,

Hogy cél felé segítsen.

Mindenért háláéneket mondhatok.

Mert a minden, az minden!

Túrmezei Erzsébet

Beszámoló a nyári külmissziós konferenciáról

EKME Piliscsaba 2015. július 9-12.

Évről évre részt vesz kis gyülekezeti csapatunk az EKME piliscsabai nyári konferenciáján és mindannyiszor megbizonyosodunk Isten gondoskodó szeretetéről, és hogy megtalálja az akaratát beteljesítőket.

A mostani téma volt: Tanítatva és tanítva Jézus nyomán... „tanítva őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam nektek...” (Mt 28,19-20)

Balicza Iván igehirdetés sorozata átfogta a négy napot.

A Királyok Könyve alapján, Illés küldetését, szerepét bonította ki. Illés hétköznapi ember volt, Isten mégis őt választja és küldi el. Istennek nem hősök kellenek, hanem akit Isten a dicsőségére tud használni. „Az én erőm erőtlenség által ér célba”. Isten erős, elég az, az embernek pedig az a feladata, hogy jó eszköz legyen Isten kezében.

Bácskai Károly „Tanítatva és tanítva Jézus nyomán”, Mátyé evangéliumából kiindulva, fontos szempontokat emel ki a misszió szempontjából: hogy Jézus, feltámadása után nem Jeruzsálembe rendeli tanítványait, hanem távol a megszokott vallási központoktól, hogy nem a jeruzsálemi főpapok borulnak le előtte, hanem a tanítványok és amíg egy ember is leborul az ige előtt, addig van remény a kereszténységben, hogy Jézus keresztsége mindenkire kiterjedő misszió, azokra is, akik még nincsenek megkeresztelve.

A misszió lényege tehát a Jézusra figyelés, az ígének való engedelmség.

Hallottunk beszámolót Zalán Pétertől a németországi egyházi napokról.

Bemutatkozott a Magyar Afrika Társaság, ami egy világi humanitárius segítő szervezet, és az ugandai orvosmisszió egyik részvevője tartott beszámolót.

A reformáció elindulásának közelebbi évfordulójára létrehozott Református Emlékbizottság egyik tagja, dr. Birkás Antal is beszámolt a tevékenységükről.

Régi ismerősként köszöntöttük Csépe Andreát, aki a Wycliff Bibliafordító társaság tagjaként évek óta személyesen tesz azért, hogy a Biblia azok számára is elérhető legyen, akik nyelvére eddig még nem fordították le. Jelenleg Nepálban, a magarok (ez egy 4-500.000-es népesség) körében él és küzd azért, hogy az ő nyelvükre is lefordítsa a szentírást. Ehhez azonban meg kell teremteni a magar írásbeliséget is, a sok nyelvjárásból egy nyelvet létrehozni, azt elfogadtatni és arra lefordítani a Bibliát. Heroikus küzdelem az övé, az EKME támogatja munkáját. Az egyik plakáton olvastam ezt az idézetet angolul, közzéteszem: „When my arms can't reach people, who are close to my heart, I always hug them with my prayers”

„a mi harcunk nem test és vér ellen hanem hatalmak ellen zajlik”(Pál, Eph) dr. László Virgil A kereszténység nehéz napjai címmel tartott előadást. A cím önmagáért beszél, és egy sokkoló adat: Irakban 1947-ben 4,2 millió keresztény élt, mára talán 200.000 maradt. Szíriában, az ott élő 1,1millió keresztényből 700.000 elhagyta szülőhelyét, és a

folyamat még zajlik. Szerinte Európát nem lehet újra szakralizálni, az ébredés Afrikában, Ázsiában történik, lassan Európát ezekből a térségekből fogják misszionálni.

dr. Harmati Béla püspök a LVSZ-ben szerzett nemzetközi tapasztalatairól számolt be.

Ecsedi Zsuzsanna egyházzenész pedig Mendelssohn Illés oratóriumát mutatta be, ezzel keretet is adva a konferenciának.

Nem véletlenül hagytam utoljára Bálintné Kis Beáta kenyai beszámolóját. Gyülekezetünkben szívünkön viseljük és többen anyagilag is támogatták/támogatják az ő missziós tevékenységét. Erőfeszítései különlegességét az adja, hogy Bea és családja közel 15 év missziós szolgálat után hazatelepült, de az elkezdett támogató munkát itthonról is felügyeli és a támogatásokat igyekszik folyamatosan biztosítani az elkezdett programokhoz. Annál is inkább, mert emberi sorsokról van szó. Miként?

8 évvel ezelőtt létrehozta a „Heart to heart”/szívtől szívig/ alapítványt, a Nairobi egyik nyomornegyedében élő utcagyerekek támogatására. Pár tucat kisgyerekről tudnak így gondoskodni, az alapítványhoz befolyó pénzekből biztosítják a kiválasztott gyerekek tandíját, hogy iskolába járhassanak (Kenyában az állam nem biztosít ingyenes oktatást senkinek!), és a napi egyszeri étkezést. Az alapítvány és a segítőprogram Isten segítségével és az adakozók jóvoltából szépen működik, de! Az idő múlásával olyan probléma merült fel, hogy a pártfogolt gyerekek növekedésével a költségek is megnöttek. Részben, mert az általános iskolából középiskolába kerültek, ahol magasabb a tandíj, másrészt pedig többre kerül egy felnőtt cipő, ruha, mint egy kisgyereké. Immár 1 gyermekhez 2-3 pártfogó szükséges. Ha elengedik a kezüket, ha nem tudják anyagiak hiányában támogatni bármelyiküket is, elveszik az addigi támogatás, gondoskodás! Az iskoláztatási program mellett Beáék még 35 gyermek étkeztetését is biztosítják az alapítványon keresztül, ez napi egyszeri alkalommal, nagyon egyszerű de laktató főtt étel kiosztását jelenti. Tudják, hogy amit tesznek, az csepp a tengerben, hogy nem oldhatják meg mindenki gondját, de azért a néhány tucat gyermekét, akit Isten rájuk bízott, igen.

Továbbra is várnak, örömmel fogadnak anyagi támogatást az alapítvány működtetéséhez. Havi 3000ft szükséges egy gyermek iskoláztatásához, napi egyszeri étkezéséhez. Ezt az összeget többen összefogva is fizethetik, de bármilyen összegű adomány segítség. A fizetés módjáról a gyülekezeti irodában lehet felvilágosítást kapni.

A jókedvű adakozót szereti az Isten.

Erős vár a mi Istenünk!

Mészáros Magdolna
Molnárné Mártika
Dr. Szinnyei Katalin

Virág Jenő: Luther Márton önmagáról Erfurt, Wittenberg

Erfurtban szorgalmasan olvastam a Szentírást. Egy-egy nagy fontosságú ige uralkodott néha egész napon át minden gondolatomban felett. Főképp a fontosabb prófétáknál vannak olyan igék - jóllehet nem értettem még őket -, melyekre még ma is emlékszem. Ilyen például Ezékielnél: "Nem gyönyörködöm a hitetlen halálában." (33, II)

Petrus Lombardus (1105-1160), akinek négy könyve a *"Sententiák"* a leghíresebb dogmatikai művek egyike volt, igen szorgalmas és kiváló tehetségű ember volt. Sok nagyszerű dolgot írt. Igazán hatalmas egyházi tanítómesterré válhatott volna, ha teljes erejével és igazságszeretetével a Szentíráshoz támaszkodott volna, így azonban maga zavarja össze művét sok haszontalan kérdéssel. Bizonyos, hogy *ő és társai* a legjobb gondolkodók voltak a maguk idején, de az ő koruk egészen más volt, mint a mienk. Mert a skolasztikusok odáig jutottak, hogy tanításuk szerint az embernek a jóra való erkölcsi ereje megvan, csak kissé megsérült. Mégis van képessége az embernek arra, hogy saját erejéből Isten kegyelme nélkül is betöltsa a törvényt. Aki megkapta a kegyelmet, az természetesen könnyebben betölti a törvényt, mint pusztán a maga erejéből tehetné. Ilyesféle szörnyűségeket tanítottak anélkül, hogy meglátták volna Ádám bukását, avagy megértették volna, hogy Isten törvénye szellemi természetű.

Azok a felhők, melyekből nem esik eső, hasonlóak a törvényhez és a belőle származó igazsághoz. A törvény üdvösséget ígér ugyan, de nem adja meg, mert nem adhatja, hiszen nem evégből kaptuk. Pál apostol is ezt mondja a Galatákhhoz szóló levélben: "Ha olyan törvény adatott volna, amely képes megleveníteni, valóban a törvényből volna az igazság." (3, 21) Tehát a törvény éppen olyan, mint az a felhő, mely úgy látszik, mintha esőt hozna, de nem hoz.

A törvénynek egyetlen részecskéje sem vezet megigazulásra. Aki a törvényt helyesen megérti, azt kétségbeesésbe viszi, aki helytelenül értelmezi, azt képmutatóvá teszi. A helytelenül értelmezett evangélium elbizakodottá, helyesen értelmezve viszont istenfélővé és kegyessé teszi az embert. Tehát a törvény a parancsolatok áthágása miatt adott (Gal. 3, 19), hogy az emberek vágyakozzanak Krisztus után.

Erfurt városából a "bolond esztendőben" (1510) nem a pénz hiányzott, hanem a bölcsesség. Egy közmondás így szól:

Magabízó gőg, titkos irigység s meggondolatlanság,
E három ellenség tette tönkre Rómát és Trója hatalmát.

Így történt Erfurtban is.

Erfurtból Wittenbergbe való távozásom 1508 őszén oly hirtelen történt, hogy legjobb barátaim is alig értesültek

róla. Így hát felsőbb parancsra, vagy még inkább Isten akaratából Wittenbergben vagyok. Tudni akarod, hogy megy sorom? Hála Istennek jól vagyok, csak a sok tanulás fáraszt, különösen a bölcsészet, amit már kezdettől fogva legszívesebben felcseréltem volna a hittudománnyal. Mégpedig az olyan hittudománnyal, mely a dió belét, a búzaszem lelkét s a csontok velejét vizsgálja. De Isten az Isten. Az emberek véleménye sokszor, sőt majdnem mindig téved, ő azonban a mi Istenünk, Ő vezet majd minket állandóan szeretétével.

Ezek a százszok nagyon barátságtalanok és udvariatlanok. Tőlük lágyan nem kapsz sem jó szót, sem eledelt. Ezt mondják: Kedves vendég, nem tudom, mit adhatnék enned, a feleségem sincs itthon, nem tudlak megvendégtetni. Itt Wittenbergben is tapasztalhatjátok, mily barátságtalan a nép, nem törődik sem erkölccsel, sem vallással. Egyetlen polgár sem taníttatja fiát, pedig látja az idegenek jó példáját. A wittenbergiek a polgáriasság világ legszélén laknak. Ha kissé távolabb lennének, már egészen beleesnének a barbárok világába.

Egyszer egy Lipcséből érkező utas elmondotta, hogy lassan szemerkél az eső a távoli pusztaságon, a wittenbergi földön azonban nem esik s a vetések a nagy szárazságban kiégnek. Olyan az *eső - mondám -*, mint a mi prédikálásunk: a pusztaságban esik, ahol nem nevel gyümölcsöt.

Isten ígéjének a hirdetőit üldözik vagy a zsarnokok, vagy a hálátlan "barátok". Ahol az uralkodó nem istenfélő ember, ott többet szenvednek az íghirdetők hallgatóiktól, mint ellenségeiktől. A nürnbergieknek nem tudnám keresztülvinni, hogy lelkészeiket sajátjukból tartsák el. De a wittenbergiek sem áldoznak többet az evangéliumért egy egész esztendőre, mint négy krajcárt. Ugyanis ennyi adót fizet egy-egy ember. - Ha magam nem tapasztaltam volna, nem tudnám elképzelni, hogy az ördögnek ilyen nagy hatalma van a világban. Rettentő durva tévedései voltak a pápaságnak. Akkor még nem ragyogott az evangélium fénye. Most szégyenkezünk, ha elgondoljuk, mi mindent imádtunk, amiket ereklyeként mutogattak, pl. szent József nadrágját, szent Ferenc alsónadrágját stb. Ezeket itt Wittenbergben mutogatták. Ellenben alig akadt olyan lelkész, aki a lélek legkisebb baján is segíteni tudott volna jó tanácsaival. Sőt a terhes és szoptató anyáknak szigorú böjtöt rendeltek el s ez alól nem volt felmentés.

Szemérmetlenül dicsekedtek még azzal is, hogy szent Mihály főangyal *szárnyából* van tolluk. A mainzi püspök pedig azzal büszkélkedik, hogy neki van egy kis lángocskája annak a csipkebokornak a tüzéből, mely Mózes előtt lángolt. Spanyolországban Compostellában mutogatják azt a zászlót, mely Krisztus kezében volt amikor a poklokra alá szállott. Mutogatnak még töviskoronát, szegeket a keresztből, sőt Máriától való tejet is.

Nyár-az IFI szemével

- Juhúúú, itt a nyár!!! De mikor látjuk egymást, ha nincs IFI ?

- Hogyhogy mikor? Hiszen lesz kistábor a fiatalabbaknak, nekünk pedig nagytábor július utolsó vasárnapjától augusztus első szombatjáig! Remek lehetőség!

- Tényleg! De jó, hogy mondd! De úgy hallottam, idén nem Nagyvelegen lesz...

- Ugyan most Csákváron szervezik, de a lényeg megmarad: Jó társaság Istennel a középontban.

- Igazad van! J Ott találkozunk!

- Nagyon jól éreztem magam! Bár először megijedtem, hogy ilyen kevesen vagyunk, de Isten ebből is a lehető legjobbat hozta ki

- A családias légkörben személyesebben tudtunk egymással beszélgetni. És azok a programok...

- Igen, a métázás, és a röplabdázás közben igazi csapatát formálódunk, és a Licitálós Activity során megtanultuk, mit is jelent 1 másodperc... J, és jó volt látni azt is, hogy mindenki – legyen akár táborozó, vagy szervező – fontos része a csapatnak!

- De ne feledkezzünk meg a csoportbeszélgetésekről sem, amelyek igazi lelki töltetet adtak a hétnek, egymás hitéből épülve és új ismeretekkel gyarapodva, Istenre figyelve töltöttük jó hangulatban az időt.

- A három délutáni előadás is érdekes volt. Segítettek abban, hogy keresztényként hogyan viszonyuljak a menekült ügy és a homoszexualitás kérdéséhez, és rávilágított arra is, hogy mennyire fontos a cigánymisszió.

- Igen, ezek a témák az év igéje kapcsán kerültek elő, amely a hét témájává is vált: "Fogadjátok be egymást, ahogyan Krisztus is befogadott titeket Isten dicsőségére." (Róm.15,7)

- Nekem az áhítatok is sokat jelentettek, amelyek során Isten tulajdonságait ismerhettük meg (Isten jó, szabad, szent, irgalmas, boldog) Különösen nagy megerősítés volt számomra, amikor egy korunkbeli táborozó bizonyosságot tett hitéről. Ráébresztett arra, hogy mennyire fontos az Istennel való személyes kapcsolat.

- Nagy élmény volt, amikor közös énekléssel dicsérhettük Istent, és az igés lapot, amit első este kaptunk, még ma is magamnál hordom.

- Végül a helyszínválasztás is jól sült el: miközben a Csákvári hegyen kirándultunk, Sztruhár András bácsi vezetésével felkerestük azt a helyet, ahol az első táborokat tartották (bár az ilyesfajta szerveződés abban az időben még tilos volt).

- Emellett a tábor szomszédságában álló templom a naponkénti elcsendesedés, áhítatok, és éneklések kiemelt helyszíneként szolgált.

Ebből a kis párbeszédből kiderült, hogy az ifi tábor idén is lelki töltet, felejthetetlen élmény volt minden résztvevő számára. A folytatáshoz nem kell jövő nyárig várni, hiszen hívunk és várunk mindenkit, aki szívesen bekapcsolódna ebbe a közösségbe, régi és új tagokat egyaránt minden péntek este !!!

Bencze Rebeka és Takács Hajni

„Csurgói szeglet”

Híradás a csurgói evangélikus vendégház által biztosított lehetőségekről

Egy jó tábor, egy csendes hétvége egyedül vagy a családdal évek múltán is fel-felderengenek a résztvevőkben. Mi ehhez szeretnénk hozzájárulni. Úgy érezzük, hogy a **csurgói evangélikus vendégház** és a környező vidék ideális helyszínt biztosít bármelyik elképzelés megvalósításához.

Mit kínálunk?

A gyülekezeti házunk mellett lévő 2 szobás házikónk szívesen fogadja egyházak gyülekezeteit, iskolák, gyermek és ifjúsági egyesületek tagjait, családi, baráti csoportokat hittantábor, gólyatábor, természetjáró-, honismereti-, kézműves tábor vagy egyéb összejövetelek megrendezésére.

- Az épület kedvező adottságainak és felszereltségének köszönhetően sokféle lehetőséget teremtenek a fedett- és szabadtéri közös programokra.

A 2 szobás, konyhával, fürdővel ellátott épületben reményeink szerint, idén ősszel befejezzük a felújítást és ősztől egész télen át szívesen várjuk benne a pihenni vágyókat. Amíg az egész épület nem készül el teljesen, addig pedig a gyülekezeti ház átalakításával nyert helyiséget is szívesen átengedjük.

A hely nyáron kb. 20 fő befogadására, fűtésszezonban, hideg időben 13 fő befogadására alkalmas.

Felszereltség:

- nyitott templom
- étkezés szervezés helyben vagy a faluban
- egy 8 és egy 5 ágyas szoba
- közeli sportpálya
- szabadtéri sütési, bográcsozási lehetőség
- sátorozási lehetőség
- ingyenes parkolás
- kirándulásszervezés

A vendégeknek természetesen lehetősége nyílik a környék természeti látnivalóinak, kulturális értékeinek megtekintésére, melyek végtelenül gazdag kínálata érdekes időtöltést biztosít.

A vendégház adományokból tartja fenn magát.

Látnivalók a községben és környékén:

Fehérvárcsurgó: Károlyi-kastély, víztározó, Gaja-patak, Amerigo Tot emlékház, vadaspark, Vaskereszt, Ádám-Éva fa, A három felekezeti templom (katolikus, református, evangélikus)

Bodajk: nyári strand

Mór: borvidék, Lamberg-kastély, uszoda

Tési szőlőmalmok, Velencei-tó, Székesfehérvár látnivalói

Gárdonyi: Gárdonyi Géza szülőháza, Pákozdi ingókövek

Elérhetőségeink:

Levélcím: Fehérvárcsurgói Evangélikus Leányegyházközség 8052 Fehérvárcsurgó, Petőfi utca 5.

Tel: 22/426-389 30/264 70 16

Email: evangelikus.fehervarcsurgo@gmail.com

Honlap: <http://evangelikus.byethost12.com/>

EVANGÉLIKUS
EGYHÁZKÖZSÉG
SZÉKESFEHÉRVÁR

8000 Székesfehérvár
Szekfű Gy. u. 1.

Tel.: (22) 506-677

Fax: (22) 506-678

Mobil: (06) 20 824 3300

E-mail: szfvar@lutheran.hu

Honlap:

<http://szekesfehervar.lutheran.hu>

Bencze András lelkész

Mobil: (06) 20 824 3301

E-mail:

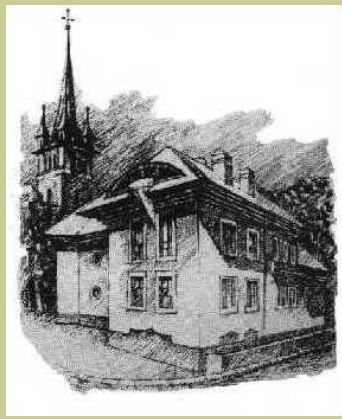
bencze.andras@lutheran.hu

Facebook oldal:

<https://www.facebook.com/szekesfehervariEvangelikusEgyhazkozseg>

Székesfehérvári Evangélikus

Egyházközség

Szeretettel kérjük, támogassa adója 1 %-ával egyházunkat és alapítványunkat!

Magyarországi Evangélikus Egyház Technikai száma: 0035

„Egymásért Élni” Alapítvány adószáma: 18480067-1-07

Alapítványunk bankszámlaszáma: 10200232-29375211

Egyházközségünk bankszámlaszáma: 11736116-20082422

ALKALMAK A GYÜLEKEZETBEN

Közösségi alkalmak Székesfehérváron

Hétfő 14 h – nyugdíjas klub (hónap első hétfőjén)

Hétfő 18 h – elmaradt hittanórák (felnőtt beszélgető kör)

Kedd 15 h – missziói kör

Kedd 16 h – bibliaóra

Szerda 8,30 h – imaközösség

Szerda 16,30 h – hittanórák óvodás kortól konfirmációig

Szerda 18 h – énekkar

Csütörtökönként, havonta egyszer irodalmi kör, megbeszélés szerint

Péntek 16 h – Ifjúsági kör

Havonta egy péntek 18 h Filmklub

Havonta egy péntek Házasság Hétvége

Megbeszélés szerinti napon kéthetente munkatársi megbeszélés

Az alkalmakról bővebb információ a lelkési hivatalban kapható

Hittanoktatás

Szeptember 6-án, tanévnyitó istentiszteletünkön beiktattuk szolgálatába Böjtös Attila Gábor hitoktatót és nem-lelkési gyülekezeti munkatársat. Az iskolai hittanórák (kötelező hit- és erkölcsstan) jelentős részét ő végzi. Odaadó szervezés révén a **legtöbb iskolában órarendi keretben** tudjuk megtartani az órákat.

Az a tapasztalatunk, hogy az iskolák – különösen is iskolaváltás esetén – nem minden esetben jelzik gyülekezetünknek a jelentkezőket. Ezért kérjük a szülőket, hogy a **lelkési hivatalt is értesítsék** a beíratásról, iskolaváltásról, hogy oda tudjunk figyelni a gyermekekre.

Azok számára, akiknek még nem kötelező a hit-és erkölcsstan, vagy esetleg az iskolában az erkölcsstant választották, vagy más felekezeti egyházi iskolába járnak, továbbra is ajánljuk a **gyülekezeti hittanórákat** szerdánként 16,30 h-kor. Szintén erre az időpontra hívjuk az **óvodásokat** is.

Mivel az iskolai hitoktatás még bővülni fog, s az már várhatóan meghaladja a főállású hitoktató illetve a lelkész által vállalható óraszámot (26 illetve 10 óra/hét), ezért biztatjuk **pedagógus képzettségű testvéreinket**, hogy jelentkezzenek az Evangélikus Hittudományi Egyetem által évenként indítandó hitoktató képző szakra. A lehetőségekről a lelkési hivatalon keresztül is lehet tájékoztatást kapni.

Konfirmáció

A tanév kezdetén hadd hívogassuk azokat a fiatalokat, akik 13. életévüket betöltik ebben az évben.

Az iskolai kötelező hit- és erkölcsstan órákon a gyermekek megismerik a Bibliát, beletekintenek az egyháztörténet érdekes világába. A gyülekezet-ismeret, az éneklés és imádság, hitünk elmélyítése már nem iskolai keretek között, hanem gyülekezeti körben folyik.

Ugyanígy hívogatjuk azokat a felnőtteket is, akik szeretnének hitükben megerősödni, evangélikus hitvallásunkat megismerni.

Akik ilyen konfirmációi előkészítőn szeretnének részt venni, kérjük, jelentkezzenek a lelkési hivatalban. A jelentkezőkkel közösen alakítjuk ki a képzés menetét és idejét.